REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U MAKARSKOJ
STALNA SLUŽBA U IMOTSKOM
Ante Starčevića 23
21260 Imotski

Pl-132/2025-27

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Makarskoj – Stalna služba u Imotskom, po sucu Mati Kukavici kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja HEP Elektra d.o.o. (OIB 43965974818), Zagreb, Ulica grada Vukovara 37, kojeg zastupa punomoćnik Kruno Peronja, odvjetnik iz Splita, protiv tuženika Inquis d.o.o. (OIB: 17295201209), Imotski, Fra Rajmonda Rudeža 1, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Delipetar, odvjetnik iz Imotskog, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 25. rujna 2026. u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Krešimira Biočića, te punomoćnika tuženika, 06. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I/ Održava se na snazi platni nalog iz rješenja ovog suda pod poslovnim brojem Pl-287/2024 od 31. prosinca 2024. u dijelu u kojem je tuženiku Inquis d.o.o. naloženo da tužitelju Hep Elektri d.o.o. plati iznos od 9.613,09 eura sa zateznom kamatom po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je objavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, i to:

- na iznos od 2.600,25 EUR počevši od 24. srpnja 2022. pa do isplate,
- na iznos od 3.436,08 EUR počevši od 24. kolovoza 2022. pa do isplate,
- na iznos od 3.466,18 EUR počevši od 23. rujna 2022. pa do isplate, te
- na iznos od 110,58 EUR počevši od 01. listopada 2022. pa do isplate, sve u roku od 15 dana.

II/ Ukida se platni nalog iz rješenja ovog suda pod poslovnim brojem Pl-287/2024 od 31. prosinca 2024. u dijelu u kojem je tuženiku Inquis d.o.o. naloženo da

tužitelju Hep Elektri d.o.o. plati iznos od 1,33 eura sa zateznom kamatom počevši od 24. kolovoza 2022.

II/ Nalaže se tuženiku Inquis d.o.o. naknaditi tužitelju Hep Elektri d.o.o. trošak parničnog postupka u iznosu od 1.108,25 eura u roku od 15 dana.

III/ Odbija se preostali dio zahtjeva tužitelja Hep Elektra d.o.o. za naknadom troška parničnog postupka u iznosu od 2.881,64 eura.

IV/ Odbija se u cijelosti zahtjev tuženika Inquis d.o.o. za naknadom troška parničnog postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi i tijekom postupka navodi da mu tuženik duguje iznos od 9.613,42 eura na ime neplaćene naknade za isporučenu električnu energiju za lipanj, srpanj, kolovoz i rujan 2022. na mjernom mjestu u Imotskom, Fra Rajmonda Rudeža 1, kao i za trošak opomene u iznosu od 1,33 eura.

1.1. Slijedom navedenog, tužitelj traži od tuženika isplatu navedenog iznosa sa zateznom kamatom i uz naknadu troškova parničnog postupka,

2. Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka ističe prigovor promašene pasivne legitimacije, navodeći da ga se neosnovano tereti za naknadu za isporučenu električnu energiju za cijelu zgradu, a da je Impuls Sport d.o.o. u stečaju koji je i vlasnik predmetne zgrade. Ukazuje također da je već platio tužitelju iznos od 33.304,97 eura za ranije razdoblje i to za sve prostore u zgradi a ne samo za sebe, a da je unatoč tome Impuls Sport d.o.o. u stečaju, u međuvremenu naplaćivao električnu energiju od zakupaca poslovnih prostora. Pored navedenog, tuženik ističe da niti obračunato potraživanje ne odgovara stvarnom stanju, ali i da je tužitelj inicirao i još dva postupka radi naplate iste tražbine, pa time ističe i prigovor dvostruke litispendencije.

3. Tijekom postupka izvođenja dokaza sud je izvršio uvid u presliku Izvoda iz poslovnih knjiga, presliku Kartice analitičkog knjigovodstva, presliku računa na koje se odnosi sporna tražbina, presliku Zahtjeva za sklapanje ugovora o korištenju mreže na postojećem obračunskom mjernom mjestu, neslužbenu kopiju izvatka iz zemljišne knjige za nekretninu na koju se odnosi mjerno mjesto, te presliku e-maila od 04. prosinca 2023., a utvrđen je uvid i u spise ovog suda pod poslovnim brojem Povrv-13272025 i Ovr-291/2023.

4. Cijeneći rezultate provedenog postupka, kako cjelokupnog tako i svakog pojedinačno, a na osnovi odredbe članka 8. ZPP-a ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja u pretežitom dijelu osnovan.

5. Između stranaka nije sporno da je tuženik bio evidentiran kao obveznik plaćanja računa za isporučenu električnu energiju u pogledu spornog razdoblja, nije sporno da je od 02. rujna 2022. kao korisnik i obveznik plaćanja evidentirano trgovačko društvo Impuls Sport d.o.o. u stečaju temeljem zahtjeva tog trgovačkog društva.

6. Između stranaka je prije svega sporno je li tužitelj inicirao još dva postupka radi naplate iste tražbine u pogledu istog razdoblja, a koji se postupci vode pred ovim sudom pod poslovnim brojem Povrv-132/25 i Ovr-291/2023, sporno je i pitanje pasivne legitimacije u smislu je li pasivno legitimirano trebalo biti trgovačko društvo Impuls Sport d.o.o. u stečaju, a ne tužitelj, te je sporno je li od utjecaja na obvezu tuženika njegov odnos sa navedenim trgovačkim društvom odnosno ostalim zakupcima.

7. Prije svega, a u odnosu na prigovor dvostruke litispendencije, za ukazati je da je sud uvidom u spis ovog suda pod poslovnim brojem Povrv-132/2025 utvrdio da je tužitelj iz tog postupka drugo trgovačko društvo i to Hep – Opskrba d.o.o., a ne Hep-Elektra d.o.o. koja je ovdje tužitelj, time da je također uvidom u spis utvrđeno da se radi o novčanoj tražbini koja se odnosi na razdoblje od rujna 2021. do svibnja 2022., što nije sporno razdoblje koje je predmet ovog postupka.

7.1. U tom smislu, za ukazati je da je omaškom u zapisnik ovog suda od 05. svibnja 2025. naznačeno da se u tom postupku radi o istim strankama.

7.2. Što se tiče postupka koji se pred ovim sudom vodi pod poslovnim brojem Ovr-291/2023, za ukazati je da je uvidom u taj spis utvrđeno da je predmet tog postupka prijedlog Hep-Elektre d.o.o radi osiguranja novčane tražbine određivanjem prethodne mjere zabrane isplate novčanih iznosa sa poslovnog računa tuženika, dakle, predmet postupka nije naplata tražbine koja je predmet ovog postupka, time da niti u tom postupku nije isto trgovačko društvo vjerovnik tražbine.

8. Slijedom navedenog, da bi prigovor dvostruke litispendencije bio osnovan, potrebno je da je u tijeku parnični postupak (da je parnica počela teći) između istih stranaka radi naplate iste tražbine u pogledu istog razdoblja, a kako se niti u jednom o dva navedena postupka ne radi o parnicama između istih stranaka i vezano za istu tražbinu u pogledu istog razdoblja, nije osnovan ovaj prigovor tuženika.

9. S obzirom da nije sporno da je tužitelj bio obveznik plaćanja električne energije na predmetnom mjernom mjestu do 02. rujna 2026. od kada je kao korisnik i obveznik plaćanja evidentirano trgovačko društvo Impuls Sport d.o.o. u stečaju, a kako tuženik nije imao izabranog opskrbljivača sukladno odredbi čl. 3. st. 1. točki 78. Zakona o tržištu električne energije automatizmom je kao opskrbljivač postao upravo tužitelj.

9.1. U tom smislu je bitno ukazati da tuženik niti ne tvrdi da je na bilo koji način prigovarao ispostavljenim računima u kojima se upravo on vodi kao evidentirani korisnik obveznik plaćanja naknade za isporučenu električnu energiju.

9.2. Naprotiv, tuženik i sam tvrdi da ja platio na ime isporučene električne energije iznos od 33.304,97 eura za razdoblje dok je bio obveznik plaćanja, te je uvidom u e-mail od 04. prosinca 2023. (list 104 spisa) u kojem se obraća stečajnom upravitelju trgovačkog društva Impuls Sport d.o.o. u stečaju utvrđeno da priznaje činjenicu da je obveznik plaćanja električne energije, pri čemu od navedenog trgovačkog društva traži da mu vrati navedeni plaćeni iznos ukazujući da je isti naplaćivao naknadu od zakupaca poslovnih prostora.

9.3. U kontekstu naprijed navedenog, odnos tuženika s trećim osobama i eventualno postojanje nekog obveznopravnog regresnog zahtjeva prema istima, nije od utjecaja na obvezu tuženika kao evidentiranog korisnika na plaćanje naknade za isporučenu električnu energiju tuženiku u pogledu spornog razdoblja.

10. Slijedom navedenog, budući da tuženik nije u smislu odredbe čl. 219. st. 1. ZPP-a dokazao niti da je platio predmetnu tražbinu niti da je netko drugi bio obveznik plaćanja iste u pogledu spornog razdoblja, a budući da je upravo suprotno razvidno iz predmetnih računa te izvoda iz poslovnih knjiga, što su vjerodostojne isprave, zaključak je ovog suda da je tuženik temeljem odredbi čl. čl. 65. ZOO-a te čl. 464. ZOO-a dužan platiti predmetnu tražbinu koja se odnosi na naknadu za utrošenu električnu energiju, pa je i odlučeno kao u izreci pod točkom I.

11. Nije, međutim, osnovan zahtjev tužitelja koji se odnosi na "trošak opomene" jer tužitelj nije u smislu odredbe čl. 219. st. 1. ZPP-a dokazao da je doista sastavio i poslao predmetnu opomenu, ali i da jest, nije dokazao u čemu se to sastoji trošak i da se radi upravo o iznosu od 1,33 eura, pa je odlučeno kao u izreci pod točkom II.

12. U odnosu na sve navedeno, valja ukazati da sud nije prihvatio dokazne prijedloge tuženika u pogledu izvođenja personalnih dokaza jer ti dokazi nisu prikladni za dokazivanje tuženikovih tvrdnji, pogotovo s obzirom da je uvidom u isprave u kontekstu tvrdnji stranaka bilo moguće donijeti odluku, pa je sud odlučio da se daljnji dokazi neće izvoditi.

13. Kako tužitelj nije uspio samo u neznatnom dijelu svog zahtjeva, naloženo je temeljem odredbe čl. 154. st. 5. ZPP-a naloženo je tuženiku temeljem odredbe članka 154. stavak 1. ZPP-a naknaditi mu trošak parničnog postupka. Tako je primjenom Tbr. 7. – 9. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 69/93, 87/93, 16/94, 11/96, 91/04, 37/05, 148/09, 142/12, 103/14, 118/14, 37/22 i 126/22; dalje Tarifa) tužitelju dosuđeno po 200,00 eura za sastav podneska od 05. svibnja 2025., te isti iznos za zastupanje na ročištu od 16. listopada 2025., kao i po 50,00 eura za zastupanje na ročištima od 07. svibnja 2025., 20. svibnja 2025., 10. srpnja 2025., 04. prosinca 2025., 26. siječnja 2026., 03. ožujka 2026. te za 05. svibnja 2026. što ukupno s pripadajućim PDV-om iznosi 937,50 eura. Na navedeni iznos je valjalo pridodati i trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 108,07 eura, kao i trošak koji se odnosi na javnobilježničku nagradu u iznosu od 62,68 eura (uračunat PDV-e) pa se dolazi do ukupnog iznosa od 1.108,25 eura pa je odlučeno kao u izreci pod točkom II.

14. Sud tužitelju nije dosudio trošak za sastav podnesaka od 16. svibnja 2025., 23. lipnja 2025., te 07. listopada 2025., jer ti podnesci nisu u smislu odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a, sve s obzirom da je tužitelj mogao u podnesku kojim odgovara na prigovor tuženika (podnesak od 05. svibnja 2026. u odnosu na koji je tužitelju i dosuđen trošak) dostaviti svu dokumentaciju i iznijeti sve navode, a ne da to čini u nekoliko različitih podnesaka. Nadalje, sud tužitelju nije dosudio zatraženi iznos za zastupanje na ročištima od 07. svibnja 2025., 20. svibnja 2025., 10. srpnja 2025., 04. prosinca 2025., 26. siječnja 2026., 03. ožujka 2026. te za 05. svibnja 2026. nego je dosudio iznos od po 50,00 eura jer se radilo o ročištima koja su odgođena prije početka raspravljanja u smislu Tbr. 9. Tarife. Osim toga, nije tužitelju dosuđen zatraženi iznos s naslova sudske pristojbe na presudu jer će biti u prilici platiti sudsku pristojbu na presudu umanjenu za 50% ukoliko isti plati tu sudsku pristojbu u roku od 3 dana od presude, pa je stoga po toj osnovi tužitelju dosuđen iznos od 108,07 eura. Kako je podnesak od 10. srpnja 2026., te ročište od 25. rujna 2026. nastalo kao rezultat nejasne dokumentacije tužitelja koja je iziskivala dodatno pojašnjenje, nije dosuđen trošak tužitelju niti za te radnje. Pored navedenog, sud tužitelju nije dosudio trošak za zastupanje po punomoćniku u odnosu na sastav prijedloga za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave i to iz razloga jer taj trošak prema mišljenju ovog suda ne predstavlja trošak koji je u smislu odredbe članka 155. stavak 1. ZPP-a bio potreban radi vođenja parnice. Naime, u situaciji kada je Pravilnikom o obrascima u ovršnom postupku, načinu elektroničke komunikacije između sudionika i načinu dodjele predmeta u rad javnom bilježniku predviđen obrazac za prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave kojeg je samo potrebno popuniti podacima, doista tužitelj kao pravna osoba koja ima zaposlene pravnike nije imala potrebu angažirati odvjetnika za sastav prijedloga za ovrhu prema unaprijed predviđenom obrascu. Pri tome je važno istaknuti da sud ne ulazi u pravo tužitelja da angažira odvjetnika, ali je zadatak suda u smislu odredbe članka 155. stavak 1. ZPP-a razmotriti i potrebu za time u kontekstu troška postupka kako je već ukazano, pa je slijedom navedenog, odlučeno kao u izreci pod točkom II.

15. Budući da tužitelj nije uspio samo u neznatnom dijelu svog zahtjeva, sukladno odredbi čl. 154. st. 5. ZPP-a, odbijen je u cijelosti zahtjev tuženika za naknadom troška parničnog postupka, pa je odlučeno kao u izreci pod točkom II.

U Imotskom, 06. listopada 2026.

Sudac
Mate Kukavica

Dokument je elektronički potpisan:
Mate Kukavica
Vrijeme potpisivanja:
06-11-2026
14:00:33

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U MAKARSKOJ
2.5.4.97=#0C1156415448522D31303138383530353635363735
OU=Signature
S=Kukavica
G=Mate
CN=Mate Kukavica

Pouka o pravu na žalbu:
Protiv ove odluke nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana, računajući od dana dostave iste. Žalba se podnosi putem ovog suda županijskom sudu pisanim podneskom u četiri istovjetna primjerka.

Broj zapisa: **9-3088f-c6b3a**

Kontrolni broj: **07f93-171f0-8827d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Mate Kukavica, O=OPĆINSKI SUD U MAKARSKOJ, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Makarskoj** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.